

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 96.

Vydána dne 31. prosince 1934.

Obsah: (265.—278.) 265. Zákon o označování váhy na těžkých břemenech dopravovaných po lodích. — **266.** Zákon o branném příspěvku. — **267.** Zákon o délce presenční služby. — **268.** Zákon, kterým se stanoví srážky z platů členů Národního shromáždění. — **269.** Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 25. října 1933, č. 201 Sb. z. a n., o zastavování činnosti a o rozpouštění politických stran. — **270.** Zákon o volbách do zemských a okresních zastupitelstev a o jejich funkčním období. — **271.** Zákon o dalším prodloužení účinnosti zákona ze dne 16. července 1931, č. 124 Sb. z. a n., kterým se provádí Mezinárodní úmluva o jízdě motorovými vozidly ze dne 24. dubna 1926 a vydávají se některé zatímné předpisy o jízdě motorovými vozidly. — **272.** Nařízení o slevě pachtovného pro sklizňový rok 1934 v okresích zvláště těžce postižených neúrodou. — **273.** Nařízení, kterým se doplňuje vládní nařízení ze dne 5. srpna 1933, č. 170 Sb. z. a n., o mimořádné úpravě těžby dřeva a úpravě lesního a dřevařského hospodářství. — **274.** Nařízení, jímž se opět mění čl. XVI, odst. 1, písm. b) uváděcích ustanovení k zákonu ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních. — **275.** Nařízení o úsporných opatřeních personálních. — **276.** Nařízení, jímž se provádí § 3 zákona ze dne 19. prosince 1934, č. 267 Sb. z. a n., o délce presenční služby. — **277.** Nařízení o dalším prodloužení účinnosti vládního nařízení ze dne 30. června 1932, č. 107 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některé předpisy o jízdě motorovými vozidly. — **278.** Vyhláška o úpravě těžby dřeva v hospodářském roce 1935/1936.

265.

Zákon ze dne 18. prosince 1934 o označování váhy na těžkých břemenech dopřevovaných po lodích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Kusy zboží o hrubé váze aspoň 1000 kg, které jsou přijímány na území Československé republiky k dopravě po lodi, ať již na moři či na řece, musí býti označeny vně svojí hrubou vahou v kilogramech. Označení váhy musí se státi způsobem jasným a trvalým. Povinnost tato přísluší odesilateli zboží a nastává okamžikem, jakmile břemeno bylo odevzdáno prvému dopravci buť jen k díleč dopravě po souši.

§ 2.

Porušení předpisu v § 1 trestají okresní úřady — nejde-li o čin trestný soudně — peněžitou pokutou od 20 do 200 Kč a v případě nedobytnosti vězením od 6 do 48 hodin.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1935; provedou jej ministři sociální péče, veřejných prací a železnic v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Meissner v. r. Dr. Czech v. r.

Bechyně v. r.

266.

Zákon ze dne 19. prosince 1934 o branném příspěvku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Osoby (muži a ženy), které jsou poplatníky daně důchodové podle zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, a nekonaly vojenskou službu po dobu

nejméně dvanácti týdnů, podléhají počínajíc 1. lednem roku, v němž dokončí dvacátýpátý rok věku, a končíc 31. prosincem roku, v němž dovrší padesátý rok věku, brannému příspěvku.

(2) Při úmrtí poplatníka vyměří se branný příspěvek naposled za rok předcházející roku, v němž poplatník zemřel.

§ 2.

(1) Zaměstnavatelé, pokladny, fondy a jiné korporace, které jsou povinny srážeti daň důchodovou, sráží počínajíc rokem 1935 příjmem požitků, podrobených srážce daně důchodové podle § 13, odst. 2 a § 30 zákona o přímých daních, kteří nekonali vojenskou službu po dobu nejméně dvanácti týdnů, současně s daní důchodovou 10% ní přírážku k této dani jako branný příspěvek a odděleně ji odvedou a vykáží tímž způsobem a v týchž lhůtách jako sraženou daň důchodovou. Při provádění srážky zaokrouhlí se branný příspěvek dolů na nejbližší deseti haléři dělitelnou částku.

(2) Srážka uvedená v odstavci 1 se však nevykoná:

a) je-li příjemce požitků osvobozen od branného příspěvku podle § 3 tohoto zákona;

b) nečiní-li sražená daň důchodová alespoň jednu korunu při výplatě týdně po případě čtyři koruny při výplatě měsíčně.

(3) Příjemci požitků, nepodléhající brannému příspěvku (§ 1) nebo činící nárok na osvobození (§ 3), předloží o tom zaměstnavateli potvrzení úřadu (orgánu) uvedeného v § 6, odst. 2. Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(4) Příjemcům požitků uvedeným v odstavci 1 se branný příspěvek nevyměřuje, pokud se jim nevyměřuje daň důchodová.

§ 3.

Od branného příspěvku jsou osvobozeny:

1. osoby, které se narodily v roce 1899 nebo v letech předchozích;

2. osoby, které byly propuštěny z vojenské činné služby, nevykonavše vojenskou službu po dobu nejméně dvanácti týdnů pro vadu nebo chorobu, která vznikla nebo se zhoršila vinou vojenské služby;

3. hlavy rodiny, jejíž alespoň jeden člen (t. j. manžel a děti i zletilé, pokud jsou v zaplacení hlavy rodiny) vykonal vojenskou službu v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 1;

4. ženy-matky, které mají nezletilé děti a jejichž zdanitelný důchod nepřesahuje 12.000 Kč ročně. Jsou-li tyto ženy příjemci požitků,

jimž se branný příspěvek podle § 2 sráží, neprovede se srážka, nepřesahují-li požitky týdně 293— Kč nebo měsíčně 1265— Kč;

5. osoby mající cizí státní příslušnost.

§ 4.

Vykoná-li někdo vojenskou službu (§ 1) po 31. prosinci roku, v němž dovrší 24. rok věku anebo prokáže-li dodatečně důvod osvobození, nevzniká mu nárok na odpis a vrácení branného příspěvku za minulé léta.

§ 5.

(1) Branný příspěvek vybírá se počínajíc berním rokem 1934 každoročně jako 10% ní přírážka k dani důchodové, vyměřené za příslušný rok.

(2) Při výpočtu budiž branný příspěvek zaokrouhlen dolů na celé koruny.

(3) Změny ve výši předpisu daně důchodové mají za následek i poměrnou změnu branného příspěvku.

§ 6.

(1) Branný příspěvek (§ 5) ukládá vyměřovací úřad, u něhož se vyměřuje daň důchodová za příslušný rok.

(2) Osoby, nepodléhající brannému příspěvku (§ 1) nebo činící nárok na osvobození (§ 3), předloží o tom ve lhůtě stanovené ku podání přiznání k dani důchodové úřední potvrzení, které vydá žadateli bezplatně příslušný úřad (orgán). Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(3) Proti rozhodnutí tohoto úřadu (orgánu) lze si u něho stěžovati do 30 dnů k nadřízenému úřadu (orgánu); nadřízený úřad (orgán) rozhodne s konečnou platností.

(4) Kdo potvrzení uvedené v odstavci 2 nepředloží vůbec anebo zavačas, pozbývá práva odporovati uloženému brannému příspěvku, leč by prokázal ověřením příslušného úřadu (orgánu), že v dané lhůtě o potvrzení zakročil, že však příslušný úřad (orgán) o vydání potvrzení dosud pravoplatně nerozhodl.

(5) Výši vyměřeného branného příspěvku oznámí poplatníku vyměřovací úřad buď platebním rozkazem na daň důchodovou nebo samostatným platebním rozkazem.

§ 7.

(1) Proti vyměření branného příspěvku lze podat do 30 dnů po doručení platebního rozkazu odvolání, v němž nelze však s právním účinkem odporovati uložené dani důchodové ani potvrzení uvedenému v § 6, odst. 2.

(2) O odvolání rozhodne s konečnou platností finanční úřad II. stolice.

§ 8.

(1) Pokud není v předchozích ustanoveních jinak uvedeno, platí o branném příspěvku obdobně ustanovení zákona o přímých daních, zejména též jeho hlavy VIII a IX.

(2) Branný příspěvek není podkladem pro vyměrování jakýchkoliv přírážek a příspěvků. Jeho výnos náleží státu.

§ 9.

Kdo za rok 1934 podá potvrzení uvedené v § 6, odst. 2 nejpozději do konce června 1935, uvaruje se následků uvedených v § 6, odst. 4.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři financí a národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

Bradáč v. r.

267.

Zákon ze dne 19. prosince 1934 o délce presenční služby.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Délka presenční služby.

(1) Pravidelná presenční služba trvá dvě léta.

(2) To platí — kromě výjimky uvedené v § 4, odst. 5 — i o mužích před účinností tohoto zákona odvedených a k vykonávání presenční služby určených, kteří své presenční služební povinnosti dosud nevyhověli.

(3) Předcházejícími ustanoveními se mění § 17 branného zákona a zrušuje část I zákona ze dne 11. května 1932, č. 66 Sb. z. a n., o délce presenční služby a o některých změnách branného zákona a zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 53 Sb. z. a n.

§ 2.

Délka vojenského výcviku.

(1) Vojenský výcvik příslušníků náhradní zálohy trvá pět měsíců.

(2) V § 3 zák. č. 53/1927 Sb. z. a n. a v § 20, odst. 2 branného zákona se proto nahrazují slova „dvanáctinedělnímu vojenskému výcviku“ slovy „pětiměsíčnímu vojenskému výcviku“. To platí i o všech dalších ustanoveních branného zákona a jiných právních ustanovení, která se zmiňují o dvanáctinedělním vojenském výcviku příslušníků náhradní zálohy.

§ 3.

Ustanovení o brancích, k nimž třeba přihlížeti při výběru dorostu pro důstojníky v záloze.

(1) Muži, kteří jsou absolventy vyšších středních škol anebo škol postavených na roveň vyšším středním školám, mohou — nejsou-li ještě v odvodním stáří — žádati, aby jim byl povolen dobrovolný vstup do branné moci tak, aby mohli vykonati presenční službu po absolvování školy v nejbližším následujícím termínu, stanoveném pro jejich kategorii. Vojenská správa je povinna takovým žádostem vyhověti a naříditi provedení dobrovolného odvodu.

(2) Vládní nařízení stanoví, které školy sluší míti za školy postavené na roveň vyšším středním školám. Je-li na některé ze škol uvedených v předcházejícím odstavci zavedena maturitní zkouška, platí ustanovení tohoto paragrafu jen pro ty absolventy, kteří tuto zkoušku úspěšně vykonali.

§ 4.

Přechodná ustanovení.

(1) Příslušníci ženijního vojska, kteří nastoupili do presenční služby v říjnu 1933 a byli po vykonání této služby podle ustanovení zákona č. 66/1932 Sb. z. a n. přeloženi do zálohy, jsou povinni vykonati další činnou službu v trvání desíti měsíců; do této služby nastoupí dne 3. ledna 1935. O této další činné službě platí vše to, co platí o pravidelné presenční službě.

(2) Příslušníci ostatních zbraní a služeb, kteří nastoupili do presenční služby v listopadu 1933, přeloží se dnem 1. ledna 1935 na trvalou dovolenou, jsou však povinni pokračovati v presenční službě (§ 1) dne 4. února 1935.

(3) Ti z mužů právě uvedených, kteří nechtějí býti přeloženi na trvalou dovolenou, budou ponecháni v činné službě, aby mohli pokračovati v presenční službě (§ 1) ihned po skončení čtrnáctiměsíční presenční služby.